

Navještaj svetog Evanđelja

Čitanje svetog Evanđelja po Ivanu (Iv 7,40-53)

U ono vrijeme: Kad su neki iz naroda čuli Isusove riječi, govorahu: »Ovo je uistinu Prorok.« Drugi govorahu: »Ovo je Krist.« A bilo ih je i koji su pitali: »Pa zar Krist dolazi iz Galileje? Ne kaže li Pismo da Krist dolazi iz potomstva Davidova, i to iz Betlehema, mjesta gdje bijaše David?« Tako je u narodu nastala podvojenost zbog njega. Neki ga čak htjedoše uhvatiti, ali nitko ne stavi na nj ruke.

Dođoše dakle stražari glavarima svećeničkim i farizejima, a ovi im rekoše. »Zašto ga ne dovedoste?« Stražari odgovore: »Nikada nitko nije ovako govorio.« Nato će im farizeji: »Zar ste se i vi dali zavesti? Je li itko od glavara ili od farizeja povjerovao u njega? Ali ta svjetina koja ne pozna Zakona — to je prokleta!« Kaže im Nikodem — onaj koji ono prije dođe k Isusu, a bijaše jedan od njih: »Zar naš Zakon sudi čovjeku ako ga prije ne sasluša i ne dozna što čini?« Odgovoriše mu: »Da nisi i ti iz Galileje? Istraži pa ćeš vidjeti da iz Galileje ne ustaje prorok.« I otiđoše svaki svojoj kući.

Riječ Gospodnja

Prigodna propovijed

Današnje Evanđelje stavlja pred nas Isus koji naučava u Hramu za blagdan Sjenica. Blagdan Sjenica starozavjetni je židovski blagdan koji se obilježava u jesen. Traje osam dana i jedan je od triju velikih hodočasničkih blagdan, u kojima se Židovi spominju povijesnog putovanja svojeg naroda iz Egipta prema obećanoj zemlji. Posljednjega dana svetkovanja bijaše običaj da su svećenici zlatnom posudom zahvaćali vodu iz izvora Siloama te je donosili u svečanoj procesiji u Hram. Sedam bi puta obišli oko oltara i onda bi izlili vodu na žrtveniku. Time su se podsjećali na onu spasonosnu vodu u pustinji koja je potekla iz stijene, ali se ujedno iščekivao i živi izvor u samome Hramu, prema pretkazivanju proroka Ezekijela. Isus koristi prigodu ovoga blagdana kako bi sebe proglasio Izvorom žive vode, i svi koji budu pili te vode, ona će u njima postat vodom što struji u vječni život.

Voda za čovjeka znači život, zato je čovjek neprestano traži, ali ona je i znamen životvornog Duha kojega čovjek jednako potrebuje da bi mogao ispravno živjeti, jer Bog je stvorio čovjeka od praha zemaljskoga, i darovao mu je svoga Duha da ga kroz život ne vodi tijelo već Božji Duh. Zato se Isus očituje narodu kao nositelj životvornog, Božjeg Duha. Zbog svojeg naučavanja i djelovanja, Isus u narodu izaziva veliku podjelu. Mnogi pristaju uz njega, a drugi ga odbacuju. Pismoznanci žele dokazati kako on ne može biti prorok iz Galileje, pa stoga ne može biti ni Mesija. Ali Isus se nikada nije dao voditi ljudskim mišljenjem i zato nastupa u svome narodu kao Božji glasnik, a to je oduvijek bila teška i opasna zadaća. Nastupa kao Mesija i zato za sebe kaže da je: vatra koja sažije, voda koja natapa, ljubav koja podiže, istina koja se nudi. On je sve ono što obnavlja, sjedinjuje, sve ono što je za život neophodno; vrelo iz kojega struje vode u život vječni. Farizeji i svećenički poglavari gluhi su na Isusov navještaj Božje Riječi i žele ga ušutkati, jer oni, poznavajući zakona, manipuliraju njime i tumače ga kako to njima odgovara, a Isus se nikako nije uklapao u njihovu sliku očekivanoga

Mesije. Zato šalju hramske stražare da im dovedu Isusa kako bi ga mogli ušutkati. Ali Riječ Božja se ne može ušutkati. Ona privlači, ona osvaja ljudske srca, jer je riječ istine. Riječ koja u sebi nosi pravi život. To su spoznali i stražari koji nisu Isusa uhvatili, jer nikada nisu doživjeli da netko tako govori Božje riječi. U Isusu i njegovom navješćanju osjetili su kako ih Bog voli i prihvaća, jer njegove riječi pogađaju dušu i srce jer donose Božje svjetlo u njih. Za židovske poglavare Isus predstavlja opasnost. Oni se osjećaju ugroženim jer gube svoj utjecaj u narodu. Zato smatraju svoju obavezu da Isusa što prije onemoguće u njegovom propovijedanju, da ga uklone iz naroda, a što će i učiniti kada ga budu uhvatili, lažno osudili i dali da se razapne na križ. Ali svjetlo i istina Božje riječi ne može biti ubijena i pokopana, ona će uvijek uskrsnuti, jer ona u sebi nosi snagu života vječnoga. Ona u sebi nosi Božje srce i njegovu milost koja vodi u vječni život. Donosi istinu koja je životvorna. Zato Isusov navješćaj ide za tim da čovjek treba prihvatiti njegovu poruku, a time prima i njegov Duh koji čovjeka uvodi u svu istinu života i Isusove osobe, koji u nama postaje izvor žive vode koji natapa sve što je mrtvo i suho da oživi i urodi dobrim plodovima radi života vječnoga.

Draga braćo i sestre. Mnogi su prihvatili Isusa i njegovu Radosnu vijest. Mnogi su za utjelovljenu Božju riječ; Isusa Krista, podnijeli nebrojene patnje, mučeništva i progonstva. Svi su oni, od apostola pa do današnjih mučenika širom svijeta, svima nama poziv da se upitamo: Tko je Krista za mene? Kako sam se ja opredijelio za Krista? Pitanja su to koja nas u ovome vremenu korizme trebaju zamisliti i pomoći nam u našoj korizmenoj duhovnoj obnovi. Nikodem je u današnjem Evanđelju stao u obranu istine. Stao je u obranu Isusa, iako to nije prošlo bez muke i opasnosti. A ja? Da li sam spreman svojim životom svjedočiti Isusa i njegovu Radosnu vijest, pa i onda kada to traži određenu žrtvu? Ili sam vjernik samo onda kada mi to odgovara, kada to od mene ne iziskuje nikakvo odricanje ili žrtvu. Svatko od nas, koji nosi ime kršćanin, pozvan je svojim životom biti živi i vjerodostojni navjestitelj Božje riječi. Isusovo poslanje je zapravo poslanje svakoga kršćanina. Kršćanin bi trebao biti odraz i svjedok Krista u ovome svijetu. Svatko je pozvan na radosno naviješćanje Božje riječi. Svatko je svakome poslan biti blagovjesnikom – donositelj: radosti, mira, pomoći, razumijevanja i nade, i to ne samo riječima, već djelima. Pozvan je u ovome svijetu biti odraz, otisak, Isusa Krista koji se je već na krštenju utisnuo u naše duše i naše živote kako bi mogli biti njegovi svjedoci. A to ćemo moći jedino ako prihvatimo Isusa i živimo po njegovome Duhu. Ako ga prihvatimo za svoju Istinu i za svoj Put kroz život koji će nam u konačnici dati i neprolazni, život vječni. Zato se i ove korizme čvrsto opredijelimo za Isusa i budimo postojani njega svjedočiti po svojim riječima i djelima i tako ga drugima naviještati.

Danas, na prvu subotu u mjesecu, na dan molitve za sveta duhovna zvanja, molimo Gospodina da uveća broj posvećenih navjestitelja Božje riječi, ali molimo i da svi sadašnji navjestitelji Božje riječi; od pape i svećenika do vjeroučitelja i kršćanskih roditelja, budu navjestitelji ne samo riječima već ponajprije primjerom svoga vjerničkog života. Molimo danas Gospodina milost, da kao što je svaka stranica Evanđelja živa riječ koju On govori nama danas; da papa, biskupi, svećenici, đakoni, redovnici i redovnice, kao i svi vjernici, budu njezino živo utjelovljenje. Amen

Molitva vjernika

Gospodinu Isusu Kristu, u kojemu je sva punina života, obratimo se u svojim potrebama.

1. Za Crkvu; da u vjernosti tebi, zauzeto naviješta od tebe primljene istine ljudima našeg vremena. Molimo te
2. Za crkvene pastire; da ostanu vjerni pozivu, unatoč različitim trpljenjima, nerazumijevanju svijeta i osobnim kušnjama kroz koje prolaze. Molimo te
3. Za nova duhovna zvanja; da u Crkvi poraste broj posvećenih osoba koje će biti istinski proroci, zauzeti oko tvoje riječi i posve predani tebi. Molimo te
4. Za naše ministrante i ministrantice; da po svojem radosnom služenju postanu plodno tlo na kojemu će rasti u svetosti života. Molimo te
5. Za nas, tvoje učenike; probudi u nama svijest o odgovornosti svjedočenje vjere drugima. Molimo te
6. Za sve narode svijeta; rasvijetli ih istinom evanđelja da upoznajući tebe, upoznaju istinski i pravi život. Molimo te
7. Za naše pokojne; primi ih po svojoj ljubavi i uvedi u svoj nebeski dom. Molimo te

Gospodine Isuse Kriste, izrekli smo ti svoje molitve, a ti ih usliši po svojoj volji, vodeći nas putem obraćenja. Koji živiš i kraljuješ u vijeke vjekova. Amen

Molitva za sveta duhovna zvanja

Gospodine Isuse Kriste, ti si rekao:
"Žetva je velika, ali radnika malo.
Molite dakle Gospodara žetve
da radnike pošalje u žetvu svoju".

Mi se odazivamo tvome pozivu i molimo te:
Daj našoj Crkvi dovoljan broj svetih svećenika, redovnika i redovnica.

Probudi, Gospodine, u našim obiteljima nesebičnu ljubav za životom,
da naši roditelji s radošću primaju djecu
koja će biti spremna staviti se u službu Crkvi i narodu.

Pomozi našim mladima da shvate veličinu tvoje ljubavi
te hrabro prihvate svećeničko ili redovničko zvanje koje im ti nudiš.

Marijo Majko Crkve,
u velikoj potrebi duhovnih zvanja,
zagovaraj nas kod svoga sina Isusa Krista,
našeg Velikog Svećenika. Amen!

Na te nakane molimo: Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu
(mogu se izmoliti i neke prigodne litanije ili zapjevati koja prigodna pjesma)